

Bekendtgørelse om fast ophold i boligen ved beregning af boligstøtte for personer, der anbringes eller indlægges på en psykiatrisk afdeling eller institution, personer i forvaring, varetægtsfængslede og personer indsat til afsoning

I medfør af § 5, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 1. juli 2025, med de ændringer, der følger af lov nr. xx. fastsættes efter bemyndigelse:

§ 1. Boligstøtteansøgeren anses for at benytte boligen til helårsbeboelse, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om individuel boligstøtte, og husstandsmedlemmer anses for at have fast ophold i boligen, jf. § 7, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, når ansøgeren og husstandsmedlemmer:

- 1) Af retten findes omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller 69, og anbringes eller indlægges på en psykiatrisk afdeling eller institution efter straffelovens § 68, 2. pkt., i op til 6 sammenhængende måneder,
- 2) Anbringes i op til 6 sammenhængende måneder på psykiatrisk afdeling efter straffuldbyrdslovens § 78,
- 3) Varetægtsfængsles eller anbringes i varetægtssurrogat, jf. retsplejelovens § 765, i op til 6 sammenhængende måneder, eller,
- 4) Indsættes til afsoning af en dom, der på forhånd vides at medføre frihedsberøvelse i mindre end 6 måneder.

Stk. 2. Varer opholdet mere end 6 sammenhængende måneder, vil ansøgeren og husstandsmedlemmer omfattet af stk. 1, nr. 1-3, ikke længere anses for at benytte boligen til helårsbeboelse, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om individuel boligstøtte, og ikke længere anses for at have fast ophold i boligen, jf. § 7, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, fra det tidspunkt, hvor anbringelsen, indlæggelsen eller varetægtsfængslingen varer længere tid end 6 måneder.

§ 2. I de tilfælde, hvor ansøgeren og husstandsmedlemmer idømmes en dom, der på forhånd vides at medføre frihedsberøvelse i mere end 6 måneder eller idømmes forvaring efter § 70 i straffeloven, vil ansøgeren ikke længere anses for at benytte boligen til helårsbeboelse, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om individuel boligstøtte, og husstandsmedlemmer vil ikke længere anses for at have fast ophold i boligen, jf. § 7, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, fra det tidspunkt, hvor pågældende indsættes til afsoning eller forvaring.

Stk. 2. I de tilfælde, hvor frihedsberøvelsen efter § 1, stk. 1, nr. 4, samlet varer længere tid end 6 sammenhængende måneder, vil ansøgeren og husstandsmedlemmer ikke længere anses for at benytte boligen til helårsbeboelse, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om individuel boligstøtte, og ikke længere anses for at have fast ophold i boligen, jf. § 7, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, fra det tidspunkt, hvor det vides, at afsoningen varer længere tid end 6 måneder.

§ 3. En pensionist, der bevarer retten til boligydelse, jf. § 52, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte, anses for at benytte boligen til helårsbeboelse, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om individuel boligstøtte, så længe pensionisten er omfattet af § 52, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte.

§ 4. Uanset bestemmelserne i denne bekendtgørelse anses ansøgeren og husstandsmedlemmer omfattet af reglerne i denne bekendtgørelse ikke for at benytte boligen til helårsbeboelse, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om individuel boligstøtte, og anses ikke for at have fast ophold i boligen, jf. § 7, stk. 1, i lov om individuel boligstøtte, hvis personen har tilmeldt sig folkeregistret, men ikke på noget tidspunkt er flyttet ind i boligen. Tilsvarende gælder fra fraflytningsdatoen, når ansøgeren og husstandsmedlemmer omfattet af reglerne i denne bekendtgørelse anmelder flytning fra boligen i folkeregistret.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2026.